

OBSZAR: edukacja przyrodnicza (zjawiska pogodowe)

POZIOM: klasy 1-3

„Wywiad z deszczem”

Nauczyciel w deszczowy dzień prosi dzieci, aby podeszły do okna. Rozdaje im „Dzienniki badaczy”. Prosi, aby obserwowały to zjawisko. Następnie zadaje uczniom pytanie: „Gdyby deszcz potrafił mówić, jakie pytania chcielibyście mu zadać? Co was interesuje, czego chcielibyście się od niego dowiedzieć?”. Uczniowie zapisują swoje pytania w dziennikach badaczy. Następnie chętni uczniowie dzielą się nimi na forum klasy.

„Pytajne doświadczenie”

Nauczyciel przygotowuje niezbędne rzeczy do przygotowania doświadczenia „Mgła w słoiku” (kostki lodu, gorąca woda, słoik, sitko). Prosi dzieci o uważne obserwowanie, następnie wykonuje eksperyment. Pytania, które zrodzą się w trakcie wykonywania eksperymentu, uczniowie zapisują na swoich kartach obserwacji. Następnie każdy uczeń czyta swoje pytania, a klasa wspólnie z nauczycielem próbują na nie odpowiedzieć.

„Co Cię dziwi, gdy patrzysz na śnieg?”

Nauczyciel zimą porą wychodzi z uczniami do ogrodu szkolnego. Uczniowie dostają szkła powiększające do obserwacji śniegu. Po powrocie do klasy zapisują na kartkach co je dziwi w śniegu i zjawiskami z nim związanymi, swoje wątpliwości, na które chciałyby odnaleźć odpowiedzi.

„Układanie pytań do obrazków”

Nauczyciel pokazuje uczniom obrazki lub zdjęcia różnych zjawisk, np. powodzi, huraganu, suszy, burzy. Zadaniem uczniów jest ułożenie jak największej liczby pytań zawierających nazwę przedstawionego zjawiska.

Przykładowe zdjęcia:

„Młodzi inżynierowie”

Zadaniem uczniów jest wymyślenie jak największej liczby rozwiązań dotyczących radzenia sobie z nagłymi następstwami zjawisk atmosferycznych np. powódź, huragan itp.

*Anna Bartosik
Izabela Kukuryka
Julia Kwiecińska
Natalia Mazurkiewicz
2 rok PPiW z SPE IIst.
st. stacjonarne*

„Łańcuch pytań”

Nauczyciel podaje dzieciom hasło, związane ze zjawiskami pogodowymi. Dzieci zgodnie z ustaloną wcześniej kolejnością zadają pytania. Pierwsze z nich powinno nawiązywać do podanego hasła. Kolejne pytania mają nawiązywać do pytania poprzedniej osoby. Nauczyciel (w zależności od wieku i możliwości grupy) może ustalić czas na wymyślenie przez dziecko pytania, po którym kolejka idzie dalej, a osoba, której nie udało się wymyślić pytania odpada.

„Pytajne kalambury”

Jedno dziecko losuje od nauczyciela karteczkę z hasłem związanym ze zjawiskami pogodowymi (jeśli dzieci nie potrafią jeszcze czytać nauczyciel mówi to hasło dziecku szeptem). Następnie pozostałe dzieci zadają różne pytania (tylko takie, na które dziecko z hasłem może odpowiedzieć tak/nie), aby odgadnąć co to za hasło.